

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca)

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **A. K.**

skazanej z art. 204 § 2 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 lutego 2018 r.,

wniosku obrońcy skazanej o wznowienie postępowania,

zakończono prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 23 marca 2015r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a kpk oraz art. 639 kpk

p o s t a n o w i ł :

1. oddalić wniosek obrońcy skazanej o wznowienie postępowania,

2. kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym obciążyć skazaną A. K.

UZASADNIENIE

A. K. została skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K [...] za popełnienie dwóch przestępstw wyczerpujących dyspozycję art. 204 § 2 k.k. w brzmieniu przed zmianą z dnia 26 maja 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz art. 253 § 1 k.k. (w brzmieniu pierwotnym) w zb. z art. 204 § 2 k.k. w brzmieniu pierwotnym

w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. na kary odpowiednio roku i 6 miesięcy oraz 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. W oparciu o przepis art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzył jej karę łączną w wysokości 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Nadto, na podstawie art. 45 § 1 k.k., orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowych osiągniętych przez oskarżoną z popełnienia przestępstwa w kwocie 25.658 zł.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacjami prokuratora (na niekorzyść A. K.) oraz jej obrońcy.

Po rozpoznaniu wniesionych w sprawie apelacji, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 5 listopada 2015 r. sygn. II AKa [...] zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wyeliminował z opisu czynu przypisanego A. K. w punkcie VIII części dyspozytywnej wyroku zwrot „działając czynem ciągłym”, zaś z kwalifikacji prawnej art. 12 k.k. Ponadto, przyjął w punkcie X części dyspozytywnej wyroku, że oskarżona A. K. otrzymała około 300 (trzysta) euro, jak i, że orzeczona w punkcie XIV części dyspozytywnej wyroku kwota stanowi równowartość osiągniętej korzyści majątkowej. W pozostałym zakresie rozstrzygnięcia wyroku odnoszące się do oskarżonej A. K. utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] zaskarżył w drodze kasacji obrońca oskarżonej. Kasację tę, po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 3 k.p.k. w dniu 15 czerwca 2016 r. w sprawie sygn. akt. V KK 112/16, Sąd Najwyższy uznał za oczywiście bezzasadną.

Dnia 6 października 2017 r. obrońca skazanej A. K. złożył do Sądu Najwyższego, na podstawie art. 532 § 1 oraz 540 § 1 pkt 2 lit. a oraz 547 § 2 i 3 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania w sprawie przeciwko A. K., a także uchylenie skazującego ją wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 marca 2015 r., sygn. akt II K [...] i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.. Jako podstawę wniosku wskazał pojawienie się nowego dowodu, w postaci zeznań świadka W. A., uzyskanych w drodze pomocy prawnej do sprawy II K [...]. Zdaniem wnioskodawcy treść złożonych przez nią zeznań przesądza o niewinności skazanej i może stanowić przesłankę wznowienia postępowania z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

W swoim pisemnym stanowisku z dnia 14 listopada 2017 r. Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o oddalenie wniosku obrońcy A. K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania karnego jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym wyłącznie wobec ziszczenia się przesłanek określonych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k. Ciężar udowodnienia zaistnienia wskazanych w tych przepisach okoliczności – między innymi przywołanej w niniejszej sprawie przesłanki z art. 540 pkt 2 lit. a – spoczywa na wnioskodawcy. „O pozytywnym rozstrzygnięciu wniosku o wznowienie postępowania propter nova (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.) decyduje spełnienie kumulatywnie dwóch przesłanek - proponowany dowód ma cechy dowodu nowego nieznanego wcześniej ani stronie, ani sądowi orzekającemu w sprawie, a jego treść konfrontowana z pozostałym materiałem, który był podstawą dowodową kwestionowanego rozstrzygnięcia, pozwala z wysokim prawdopodobieństwem twierdzić, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - w postaci uniewinnienia skazanego lub skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą niż to, za które go wcześniej skazano” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2016 r. V KO 29/16).

Na wstępie trzeba zauważyć, że wniosek o wznowienie został sformułowany zbyt szeroko. Obrońca skazanej domaga się wznowienia całości postępowania, mimo że powoływany przez niego dowód – stanowiący jakoby podstawę tego wznowienia – dotyczy zaledwie jednego z postawionych A. K. zarzutów. Na podstawie tego dowodu możliwe jest jedynie rozważenie uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 23 marca 2015 r. w zakresie czynu, w którym pokrzywdzoną była R. T..

Nie zachodzą jednak podstawy wznowienia postępowania nawet w tym zawężonym zakresie. Protokół z przesłuchania W. A. - siostry nieżyjącej pokrzywdzonej R. T., przeprowadzonego na potrzeby postępowania w sprawie II K [...], wbrew twierdzeniom wnioskodawcy, nie dostarcza bowiem dowodu niewinności A. K.. Jak zwraca uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie sygn. akt II Ko 35/15, „nowe fakty lub dowody powinny wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo uniewinnienia skazanego

po wznowieniu postępowania albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą, albo wymierzenia łagodniejszej kary z uwagi na nieuwzględnienie poprzednio przyjętych okoliczności zobowiązujących do jej nadzwyczajnego złagodzenia, albo pominięcia jako błędnie przyjętych okoliczności wpływających na nadzwyczajne obostrzenie kary”. Tylko tego rodzaju dowody mogą stać się skuteczną podstawą wznowienia postępowania w oparciu o przesłankę z art. 540 pkt 2 lit. a k.p.k.

W. A. potwierdza wiele faktów, o których zeznała R. T. – między innymi co do pobytu sióstr w Polsce, przyjazdu z A. i J. K. do klubu „F.”, w którym czekał na nie D. S., pobrania 50 Euro za przejazd do Polski czy interwencji Policji w tym klubie. Zaprzecza wprowadzić, że prostytuowała się oraz co do roli A. K. w ułatwianiu prostytucji i czerpaniu z tego korzyści, jednakże twierdzenia te nie zasługują na uznanie w konfrontacji z resztą materiału dowodowego. W. A. nie jest zresztą jedyną z kobiet, które zaprzeczały świadczeniu przez siebie prostytucji w tej sprawie. Wiele z nich zmieniło później zeznania, przyznając się do tego. Zeznania W. A. podobnie ocenił Sąd, prowadzący postępowanie w sprawie II K [...], między innymi przeciwko J. K., który stał pod podobnymi zarzutami, co skazana A. K.. Podkreśla, że już z materiałów zgromadzonych w sprawie II K [...] jednoznacznie wynika, iż W. A. uprawiała prostytucję. W świetle całości materiału dowodowego nie można więc uznać, że dowód z zeznań W. A. podważa poczynione w sprawie ustalenia faktyczne i przesądza o niewinności skazanej A. K., a więc stanowi przesłankę, o której ustawodawca mówi w art. 540 pkt 2 lit. a k.p.k.

Z uwagi na powyższe wniosek obrońcy skazanej nie zasługuje na uwzględnienie i należało orzec, jak na wstępie.